

Η αναμενόμενη από καιρό απόφαση των Νεοοθωμανών υπό τον Ερντογάν να ξαναλειτουργήσει ως τζαμί ο Ναός της Αγίας Σοφίας, έχει πολλά χαρακτηριστικά, ένα...

εκ των οποίων είναι η ταπείνωση της Ελλάδας και της Ορθοδοξίας «εις δόξαν του Ισλάμ» και της Τουρκίας. Η Τουρκία δεν είναι πλέον αμιγώς ένα εθνικό κράτος αλλά μια εν δυνάμει αυτοκρατορία που παρεμβαίνει σε μια περιοχή που ξεκινάει από τα Βαλκάνια και φτάνει μέχρι τη Σομαλία, από τον Ινδικό μέχρι τον Ατλαντικό Ωκεανό. Στη Λιβύη, επιχειρεί να εγκαταστήσει ένα νεο-οθωμανικό προτεκτοράτο, στα πρότυπα εκείνων που υπήρχαν στα ίδια εδάφη μέχρι τον 19ο αιώνα. Στη δε κεντρική και δυτική Ευρώπη, παρουσιάζεται ως ο προστάτης των μουσουλμανικών μεταναστευτικών πληθυσμών. Με αυτήν του την κίνηση ο Ερντογάν διαμηνύει στον πλανήτη, και ιδίως στον μουσουλμανικό κόσμο, ότι το Χαλιφάτο είναι και πάλι παρόν στην παγκόσμια σκακιέρα για να εκφράσει πολιτικά τον δημογραφικό και γεωγραφικό δυναμισμό του ισλάμ. Η νεο-οθωμανική Τουρκία επιβεβαιώνει και επισφραγίζει έτσι το γεγονός πως είναι πλέον μια ισλαμική επεκτατική δύναμη. Για τους Έλληνες, αυτή η νέα οθωμανική επέκταση περνάει κυριολεκτικά από πάνω μας: πάνω από τα πιο ιερά σύμβολα της πολιτιστικής κληρονομιάς του ελληνισμού – αλλά και πάνω από την ΑΟΖ, τα σύνορα και την κυριαρχία μας. Η μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί θέλει να απαντήσει στον εορτασμό των διακοσίων χρόνων της Επανάστασης του 1821 από τους Έλληνες και να μας στείλει το μήνυμα πως η νεο-οθωμανική κυριαρχία επανέρχεται μετά από ένα «διάλειμμα» διακοσίων χρόνων ανεξαρτησίας.

Η βυζαντινολόγος ιστορικός κα Αρβελέρ έθεσε την εκ νέου βεβήλωση της Αγίας Σοφίας από τον αυταρχικό «σουλτάνο» Ερντογάν στην σωστή, ιστορική του βάση: «Σήμερα έγινε η πραγματική άλωση της Πόλης». Και αυτό το διαισθάνονται οι

περισσότεροι Έλληνες. Η καταπάτηση της Αγίας Σοφίας από τον Ερντογάν αναπαριστά συμβολικά μια δεύτερη άλωση της Πόλης. Συμβολίζει τη νεκρανάσταση του οθωμανισμού.

Υπάρχει όμως και ένα άλλο επίπεδο ανάγνωσης της συμπεριφοράς των τούρκων γενικότερα. Ο συγγραφέας Θωμάς Κοροβίνης που έζησε για οχτώ χρόνια στην Κωνσταντινούπολη και εδώ και χρόνια ερευνά πτυχές του ελληνικού και του τουρκικού λαϊκού πολιτισμού, Γράφει:

«Είναι αξιοσημείωτο πάντως ότι σε όλους τους Τούρκους συγγραφείς που ασχολήθηκαν με την Πόλη, διακρίνεται μια αίσθηση υποταγής ή προσκυνήματος στη σαγηνευτική ιστορία της Πόλης, αλλά κι ένας φόβος, θα 'λεγα, σαν να μην είναι εντελώς σίγουροι ότι είναι δικιά τους -σαν να είναι μουσαφίρηδες- και τρομάζουν μην τη χάσουν»!

ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης (1924-1994) αναφέρει πως <<οι Τούρκοι, όταν συναντήσουν Έλληνες, νιώθουν άβολα γιατί γνωρίζουν πως τα μέρη αυτά δεν είναι δικιά τους>>. ο Καππαδόκης και πρόσφυγας Άγιος Παΐσιος μάλλον δεν είναι καθόλου υπερβολικός. Άλλωστε είχε επισκεφθεί και ο ίδιος τα μέρη στα οποία γεννήθηκε και φυσικά διαπίστωσε αυτήν την αμηχανία των Τούρκων στη θέα των Ελλήνων.

Ο Τούρκος συγγραφέας Αχμέτ Ουμίτ στο βιβλίο του «Μνήμες της Κωνσταντινούπολης» (εκδόσεις Πατάκης), ο οποίος βάζει στο στόμα δύο μεθυσμένων συμπατριωτών του τα λόγια πως <<αυτά τα μέρη είναι των Ελλήνων και μια μέρα θα 'ρθουν να τα πάρουν>>.

Με τους τουρκικούς χολιγουντιανούς εορτασμούς για την άλωση της Πόλης, που είχαν ως προεξάρχοντα τον πρόεδρο Ερντογάν, και στη συνέχεια με την ανάγνωση του κορανίου και προσευχών εντός της Αγίας Σοφίας, γενάτε το ερώτημα, μήπως στην πραγματικότητα οι εκδηλώσεις αυτές δεν αποτελούν έκφραση και ένδειξη της λαμπρής επικυριαρχίας τους στον τόπο που κατοικούν αρκετούς πλέον αιώνες, αλλά ουσιαστικά ένδειξη του φόβου τους ότι πράγματι αποτελούν απλώς μουσαφίρηδες, όπως λέει ο Θωμάς Κοροβίνης. Άλλωστε με τις εθνοκαθάρσεις και τις γενοκτονίες που πραγματοποίησαν εναντίον των χριστιανικών πληθυσμών της περιοχής κατάφεραν να πραγματοποιήσουν μια κάποια ομοιογένεια. Άσχετο αν στη συνέχεια οι Κούρδοι, οι οποίοι υπήρξαν συνεργάτες του τουρκικού κράτους τα χρόνια των γενοκτονιών, έγιναν οι ίδιοι ο επόμενος στόχος.

Έτσι οι τελευταίες εκδηλώσεις των Τούρκων που αναφέραμε πιο πάνω μοιάζουν να αποτελούν δραστηριότητες προς εμψύχωση και τόνωση της χαμηλής τους αυτοπεποίθησης ως κατοίκων ενός τόπου τον οποίο ουσιαστικά δεν ένιωσαν ποτέ πως τους ανήκει πραγματικά. Απλά τον κατέλαβαν!

Γιατί και η εμμονή με την Αγία Σοφία τον μεγαλοπρεπή ναό των γκιαούρηδων (των άπιστων, υβριστική έκφραση των μωαμεθανών για τους χριστιανούς) τι άλλο δείχνει; Ακόμη και στα χέρια τους και ως μουσείο τους ενοχλεί! Μάλλον έχουν ακόμη την αίσθηση πως η κατάληψη της Βασιλεύουσας δεν είναι ολοκληρωμένη αφού η Αγία Σοφία δεν είναι τέμενος! Αυτό δείχνει ότι δεν έχουν φιλότιμο και αξιοπρέπεια, αφού οι ίδιοι έφτιαξαν τόσα μεγαλοπρεπή τζαμιά στην Πόλη αλλά θέλουν να προσεύχονται σε χριστιανικό, σε ξένο δηλαδή!

Μοιάζει λοιπόν να υπάρχει μια εμμονή ως προς τον ναό αυτό, εξίσου συμβολική και ως προς τη δική μας αγάπη για τον καθεδρικό αυτό ναό της Ρωμιοσύνης που

αποτελεί μοναδικό κόσμημα και διαρκή έκφραση "του ένδοξου μας Βυζαντινισμού". Μόνο που αυτοί το αισθάνονται με αρνητική χροιά αφού στα χέρια τους αποτελεί προφανώς πολεμικό λάφυρο και τρόπαιο! Και μάλλον εκεί αρχίζουν -και δεν τελειώνουν- τα ψυχοπαθολογικά πολιτικά και υπαρξιακά προβλήματα των γειτόνων που διαιωνίζονται ως διαρκής πρόκληση. Προκαλώ , τους γκιαούρηδες, άρα υπάρχω!

Ο Ερμπί Μπαρτακσιόγλου (Erbay Bardakcioglu) καθηγητής ιστορίας του πανεπιστημίου της Κωνσταντινούπολης "Αντνάν Μεντερές" (Adnan Menderes), με μήνυμα του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης στις 29 Μαΐου ανέφερε: «Σήμερα είναι η επέτειος της εισβολής στην Κωνσταντινούπολη, την πρωτεύουσα της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ενός μεγαλοπρεπούς πολιτισμού, από μια φυλή βάρβαρων και φανατικών». Η ανάρτηση αυτή προκάλεσε θύελλα κατακραυγής στα ποικίλα τουρκικά μέσα μαζικής επικοινωνίας, με αποτέλεσμα ο καθηγητής να διαγράψει το μήνυμά του, ενώ με εντολή του πρύτανη του πανεπιστημίου διενεργείται εναντίον του πειθαρχική έρευνα. Ο πρύτανης του τουρκικού Πανεπιστημίου Μεντερές έγραψε:

«Μετά τους ακαδημαϊκούς- λάτρεις της τρομοκρατίας τώρα έχουμε και ακαδημαϊκούς λάτρεις του Βυζαντίου. Τους ενημερώνουμε πως οι γιοί του Όρους Χίρα (το όρος που σύμφωνα με την ισλαμική παράδοση ο Μωάμεθ έγινε μάρτυρας της πρώτης αποκάλυψης από τον Αλλάχ) σίγουρα θα νικήσουν για μια ακόμη φορά τους γιους του Ολύμπου».

Αυτό δείχνει πως οι τουρκικές αρχές επιβιώνουν χάρις σ' έναν ιδιότυπο αλυτρωτισμό εναντίον πάσης φύσεως γκιαούρηδων, και όχι μόνον χριστιανών εντός της χώρας τους, αλλά και των λοιπών γειτόνων τους. Να μην παραλείψουμε και τους ισραηλινούς που μετά την ανατροπή της συμμαχίας τους ο Ερντογάν εκφράστηκε εναντίον τους με επιθετικά λόγια. Πέρα από τα παραπάνω στην ελληνική πολιτική τάξη το δίλλημα έχει τεθεί καθαρά: η τουρκική υπερεπέκταση απειλεί με ακρωτηριασμό ή και εξαφάνιση τον έσχατο ελεύθερο χώρο του ελληνισμού, ενώ το γεγονός ότι ο νεο-οθωμανισμός χρησιμοποιεί τη μετανάστευση ως εργαλείο «αντικατάστασης πληθυσμών» βαθαίνει την απειλή που αντιμετωπίζουμε. Ο τρόπος που πολιτεύεται ο Ερντογάν διαψεύδει κάθε πρόσχημα. Η Ελλάδα, για να υπάρξει από εδώ και πέρα, θα πρέπει να οργανωθεί ως κράτος-ακρίτας και να υπερασπιστεί την ακεραιότητα του κόσμου της. Η καταπάτηση της Αγίας Σοφίας στέλνει λοιπόν ένα μήνυμα στους Έλληνες: εάν θέλουν να παραμείνουν ένα ελεύθερο έθνος, θα πρέπει να οργανώσουν την κοινωνία και το κράτος τους στη λογική της ανασχεσης της νεο-οθωμανικής απειλής.

Η Ελλάδα καλείται λοιπόν να εκσυγχρονίσει τις ένοπλες δυνάμεις της, να ανανεώσει το κράτος και τους θεσμούς, η ελληνική παραγωγή θα πρέπει να ενισχυθεί όπως και η ενεργειακή μας ασφάλεια, η συνοχή του κοινωνικού ιστού, το φρόνημα και το δημογραφικό.

Γεώργιος Τσίγκας

Ψυχίατρος

